

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010237
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010237.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu záujmového združenia občanov DUMISK, o.z., o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti záujmového združenia občanov DUMISK o. z. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.02.2024, č. k. 12PP/4/2024-45, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.05.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť záujmového združenia občanov DUMISK, o. z., IČO: 52 111 393, z a m i e t a .

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh záujmového združenia občanov DUMISK, o. z., so sídlom Sereď, Mlynska 37/29, IČO: 52 111 393, o podmiennečné prepustenie odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. XXXX/X, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/136/2020 zo dňa 07.12.2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/136/2020 zo dňa 04.08.2022, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/33/2022 zo dňa 07.09.2022.
- Prokurátor i odsúdený sa na verejnom zasadnutí vzdali práva na podanie sťažnosti proti vyššie uvedenému uzneseniu. Záujmové združenie občanov DUMISK, o. z., podalo v zákonom stanovenej lehote proti napadnutému uzneseniu, sťažnosť.
- Podanú sťažnosť záujmové združenie DUMISK, o. z., odôvodnilo prostredníctvom osobitného písomného podania zo dňa 08.03.2024 nasledovne (skrátene):
 - Poukazuje na to, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zjavné, že by sa súd vo svojich úvahách zaoberal jeho podaním. Do pozornosti dáva skutočnosť, že predmetom konania je posúdenie jeho návrhu, teda posúdenie, či ponúknutá záruka je/ nie je relevantná, resp. či je vo vzťahu k osobe odsúdeného, skutku /atď.. postačujúca /nepostačujúca.
 - S poukazom na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu SR, má za to, že dostatočne preukázalo tzv. aktívnu legitímáciu na podanie návrhu (vlastná právna subjektivita občianskeho združenia ako navrhovateľa, osoba oprávnená konať v mene navrhovateľa, predmet činnosti). Predložilo „Výpis z registra“, stanovky občianskeho združenia ako aj plnomocenstvo, na základe ktorého zástupca občianskeho združenia zastupoval združenie na verejnom zasadnutí. V návrhu ako aj na verejnom zasadnutí uviedlo, ako chce na odsúdeného pôsobiť. Súd sa vo svojom rozhodnutí s nastolenou otázkou nevysporiadal. Rozhodnutie navodzuje dojem, že súd rozhodoval o návrhu odsúdeného a nie o jeho návrhu.
 - Krajskému súdu dáva do pozornosti rozhodnutie 5Tos/178/2023, podľa jeho názoru ide o identické konanie, kde súd (okresný súd) rozhodoval prakticky identicky, resp. zvolil identický postup. Postup Okresného súdu navodzujem dojem formálneho, mechanického konania. Z uvedených dôvodov má za

to, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné. Preto nie je dôvod brať na zreteľ, resp. brať v úvahu ďalšiu argumentáciu súdu a to bez ohľadu na jej prípadnú relevanciu.

3.4. Nad rámec, k argumentácii súdu uvádza, že z Trestného zákona (§ 66 a nasl.) možno vyvodiť tri podmienky podmieneného prepustenia, a to ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a vykonanie časti trestu. Pre účely preskúmania, či sú splnené prvé dve podmienky, je nevyhnutné, aby si všeobecné súdy zabezpečili dostatok podkladov, z ktorých by bolo možné čo s najväčšou mierou pravdepodobnosti usúdiť, či doterajší výkon trestu splnil svoj účel. Pokiaľ všeobecné súdy túto povinnosť nesplnia alebo ak zistené relevantné skutočnosti riadne nezohľadnia, môžu porušiť právo odsúdeného na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Okresný súd je povinný pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného, resp. inej oprávnenej osoby, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodovať vždy na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, teda komplexných informácií o odsúdenom vzťahujúcimi sa nielen na jeho minulosť, ale tiež na aktuálny stav nápravy a polepšenie počas výkonu trestu a ďalšie relevantné okolnosti. Tieto údaje však nestačí iba zhromaždiť, ale všeobecné súdy sa nimi musia skutočne zaoberať a zobrať ich do úvahy pri posúdení žiadosti o podmienené prepustenie. Okresný súd však takýmto spôsobom vo veci nepostupoval, pretože napriek tomu, že z dokazovania vyplývali okolnosti, ktoré svedčili v prospech podmieneného prepustenia z výkonu trestu, súd sa vyslovene zameril iba na jeden fakt, a to trestnú minulosť odsúdeného.

3.5. Namieťa, že súd svojím prístupom vytvoril špeciálnu - prísnejšiu právnu úpravu podmieneného prepustenia pre osoby, ktoré možno nazvať „recidivistami“. Úvaha súdu, že ak je odsúdený „recidivista“, nemožno dôvodne očakávať, že pri podmienenom prepustení z výkonu trestu bude viesť riadny život občana, je na hranici s princípom zákonnosti a ústavnosti.

3.6. Preto žiada, aby rozhodnutie odvolací súd zrušil a vec vrátil okresnému súdu, ktorý vec opätovne prejedná a rozhodne. V ďalšom konaní okresný súd zhodnotí ponúknutú záruku - spôsoby pôsobenia na odsúdeného a posúdi dostatočnosť, resp. nedostatočnosť ponúkutej záruky.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu záujmového združenia občanov DUMISK, o. z., na podmienené prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutí uvedených vo výroku napadnutého uznesenia. Návrh záujmového združenia zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody) a prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie), tak nespĺňa druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmienenom prepustení na slobodu).

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd pri vyhodnotení prvej materiálnej podmienky poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou a na skutočnosti z neho vyplývajúce a skonštatoval, že hoci vo vzťahu k odsúdenému boli konštatované aj negatívne skutočnosti, tieto neboli podľa názoru súdu vysokej závažnosti, a preto považoval u odsúdeného prvú materiálu podmienku za splnenú. Zároveň dodal, že vplyvom pedagogického a režimového pôsobenia sa správanie odsúdeného stabilizovalo.

9. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky vychádzal prvostupňový súd najmä z resocializačnej prognózy, ktorá je u odsúdeného menej priaznivá a z odpisu z registra trestov. Odsúdený bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, vrátane drogovej trestnej činnosti. Prvostupňový súd uviedol, že i napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojím správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú prvostupňovému súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Dodal, že odsúdený si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na jeho nápravu a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemali vplyv ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmienenom odsúdení a ani vykonané nepodmienené tresty odňatia slobody. Rovnako

mal prvostupňový súd za to, že ani probačný dohľad nad odsúdeným v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, ako to navrhovalo občianske združenie vo svojom návrhu, by nebol dostatočnou zárukou, že bude odsúdený viesť na slobode riadny život, nakoľko odsúdenému bol už v minulosti nariadený probačný dohľad (vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. OT/136/2020) a napriek tomu sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvárala teda predpoklady na úvahu o tom, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Prvostupňový súd skonštatoval, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

10. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal záujmovému združeniu občanov a odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré im vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

11. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť žiadosti záujmového združenia občanov o podmienené prepustenie odsúdeného. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

12. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné, aby odsúdený splnil formálnu podmienku (vykonal zákonom ustanovenú časť z výmeru uloženého trestu), prvú a druhú materiálnu podmienku. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodovanie súdu o podmienenom prepustení je preukázanie, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie, za súčasného preukázania, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zároveň súd prihliada aj na závažnosť spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave odsúdený trest vykonáva.

13. Ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený, po podmienenom prepustení, povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy, osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, sociálnych pomerov odsúdeného a podmienok, ktoré má vytvorené pre prechod do života na slobode. Sťažnostný súd nespochybňuje, že práve pri vytvorení podmienok na život odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia môže mať záujmové združenie občanov významný vplyv.

14. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

15. Sťažnostný súd len opakuje, že osoba odsúdeného vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť (opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti, sedem záznamov v registri trestov, páchanie trestnej činnosti od roku 2009, opakovaný výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody, podmienené tresty odňatia slobody, pričom v jednom prípade nevedol riadny život a bol mu nariadený výkon trestu) ako aj negatívny poznatok o jeho správaní počas výkonu trestu odňatia slobody, nedávajú sťažnostnému súdu dostatočnú zárukou, že prišlo k polepšeniu odsúdeného (na rozdiel od názoru prvostupňového súdu), a že v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život. Aj keď je správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody aktuálne v súlade s ústavným poriadkom, s poukazom aj na jeho predchádzajúce výkony nepodmieneného trestu odňatia slobody a porušenie ústavného poriadku, je dôvodné skôr konštatovať jeho prispôsobenie sa režimu výkonu trestu odňatia slobody ako vnútornú zmenu v jeho hodnotovej orientácii. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na nápravu odsúdeného a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania nemali v minulosti vplyv žiadne z predchádzajúcich uložených trestov, pretože sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, pričom prvostupňový súd nekonkretizoval, v čom vidí polepšenie sa odsúdeného. Navyše je nevyhnutné zohľadniť, že odsúdený po výkone predchádzajúcich trestov ako aj v prípade podmienených odsúdení

a podmieneného zastavenia trestného stíhania mal možnosť na slobode preukázať, že vie a chce viesť riadny život, no odsúdený tieto príležitosti nevyužil a naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmienené prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel, keď tento účel nebol doposiaľ naplnený žiadnym z uložených a odsúdeným vykonaných trestov. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

16. Sťažnostný súd zároveň konštatuje, že len dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúcich nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu. Aj keď celkovo hodnotenie odsúdeného vyznieva prevažne pozitívne a je z neho zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, o čom svedčí aj jeho preradenie do minimálneho stupňa stráženia, na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Hoci bol počas doterajšieho výkonu trestu dvakrát disciplinárne odmenený, tak táto skutočnosť ešte automaticky neznamená, že nastala kladná zmena v jeho hodnotovej orientácii, a teda že možno konštatovať jeho polepšenie. Preukázanie polepšenia odsúdeného je totižto potrebné vyhodnocovať komplexne. Odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody nepretržite od 01.12.2022 a počas tohto obdobia nebolo jeho správanie vždy na požadovanej úrovni (požíval návykové látky), neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz či iné formy vzdelávania. Rovnako tak nemožno opomenúť, že mu je venovaný individuálny prístup s dôrazom na dôsledné dodržiavanie interných noriem, ústavného poriadku, časového rozvrhu dňa, ustrojenosti a hygieny, pričom individuálne poradenstvo sa zameriava na posilňovanie zrelej stratégie sociálneho správania, rozvoj sebakritiky a anticipáciu možných následkov svojho konania. Na dôvažok sa postoj odsúdeného k trestnej činnosti javí skôr ako formálny.

17. Za daného stavu veci sťažnostný súd zdieľa názor prvostupňového súdu, že podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Z uvedených dôvodov, v prípade podmieneného prepustenia odsúdeného, existuje pre spoločnosť riziko recidívy, a preto nemožno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

18. Pokiaľ ide o nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, v tejto súvislosti je potrebné primárne poukázať na skutočnosť, že u odsúdeného nemožno konštatovať polepšenie, a preto s poukazom na resocializačnú prognózu odsúdeného (menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy) jeho trestnú minulosť, charakter trestnej činnosti, nemožno konštatovať, že od odsúdeného možno očakávať, že v prípade jeho podmieneného prepustenia bude na slobode viesť riadny život.

19. Pre zvýraznenie správnosti tejto úvahy o možnej recidíve odsúdeného, sťažnostný súd opakuje, že posúdenie otázky možnej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Možnú recidívu v budúcnosti odôvodňuje aj správanie sa odsúdeného v minulosti, nejde teda o subjektívny názor prvostupňového súdu, ale vychádza z objektívnych kritérií, ktorým je odpis registra trestov. Opakované protiprávne konania odsúdeného, za ktoré bol postihnutý trestom (odsúdenia v rokoch opakovane 2012, 2013, 2020 a opakovane 2022) odôvodňujú záver, že rozhodnutie prvostupňového súdu o jeho podmienenom neprepustení z výkonu trestu odňatia slobody vychádza z konkrétnych skutkových zistení uvedených prvostupňovým súdom. Deklarovanie snahy odsúdeného na verejnom zasadnutí viesť riadny život, nebolo ani pre sťažnostný súd dostatočnou zárukou na jeho podmienené prepustenie, pretože napriek tomu, že mu boli zo strany spoločnosti poskytnuté šance viesť riadny život, i naďalej páchal trestnú činnosť.

20. Tieto závery nijakým spôsobom neneguje ani predostretá argumentácia záujmového združenia. Pokiaľ teda záujmové združenie poukazovalo na splnenie jeho aktívnej legitímácie na podanie návrhu na podmienené prepustenie, táto skutočnosť v prejednávanej veci nezostala sporná.

21. Základom pre posúdenie návrhu záujmového združenia na podmienené prepustenie odsúdeného je stále splnenie formálnej a materiálnych podmienok, ktoré stanovuje zákon, a ich splnenie, resp. nesplnenie je závislé od osoby odsúdeného a až následne sa k tomuto pridružujú ponúknuté záruky záujmovým združením. V prejednávanom prípade prvostupňový súd správne komplexne skúmal splnenie zákonných podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného, pričom dospel k správne mu záveru, že žiadosti záujmového združenia o podmienené prepustenie odsúdeného nie je možné vyhovieť vzhľadom na osobu odsúdeného, jeho správanie vo výkone trestu, jeho kriminálnu minulosť, rozsah a závažnosť trestnej činnosti, pre spáchanie ktorej si aktuálne odpykáva nepodmienený trest odňatia slobody v kontexte posúdenia váhy ponúkaných záruk, ktoré majú zavŕšiť nápravu odsúdeného.

22. K námietke záujmového združenia týkajúcej sa „prísnejšej právnej úpravy podmieneného prepustenia pre recidivujúce osoby“, sťažnostný súd uvádza, že posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného zohľadniť skutočnosť, že sa odsúdený v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodí príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia. Sťažnostný súd dospel k záveru o nesplnení podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného vyhodnotením jeho trestnej minulosti (aký bol rozsah jeho trestnej činnosti, akými trestami a v akej dĺžke na neho bolo pôsobené, s akým efektom) a aké bolo jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto skutočnosti je nevyhnutné komplexne zhodnotiť, pričom nie je vylúčené, aby bola odsúdená osoba prepustená aj v prípade, ak sa jedná o recidivujúceho páchatel'a. Nemožno však opomenúť, že odsúdený pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú vykonáva trest, vykonal 3 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, bol mu uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a probačným dohľadom, v tejto veci mu bol nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom počas výkonu trestu jedenkrát porušil ústavný poriadok.

23. V tomto smere by nebola postačujúca ani ponúknutá záruka v súvislosti s podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a to najmä s ohľadom na záver sťažnostného súdu, že v prípade odsúdeného neprišlo výkonom trestu odňatia slobody k polepšeniu. Pokiaľ nemožno konštatovať polepšenie odsúdeného výkonom trestu odňatia slobody, ako najprísnejšej formy sankcie, nemožno prezumovať, že by k jeho polepšeniu prišlo prevzatím záruky záujmového združenia ako miernejšej formy. Navyše zo zákonného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že odsúdený má polepšenie preukázať vo výkone trestu, a to plnením svojich povinností a svojím správaním. V kontexte sťažnostných námietok záujmového združenia sťažnostný súd zdôrazňuje, že v prípade odsúdeného sa ukázal ako neefektívny aj probačný dohľad s uložením primeraných obmedzení a povinností v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. OT/136/2020, keďže mu bol nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody.

24. Z vyššie uvedených dôvodov sa niet prečo domnievať, že záujmové združenie a jeho pôsobenie by správanie odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia udržali v zákonných mantineloch po čiastočnom výkone trestu odňatia slobody a v prípade neexistencie jeho polepšenia. V kontexte vyššie uvedeného preto sťažnostný súd vyhodnotil ponúkané záruky ako nedostatočné na to, aby žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Navyše dôvody, pre ktoré nebolo vyhovené žiadosti záujmového združenia viaznu v osobe odsúdeného a nie vo vonkajších podmienkach (ako zabezpečené bývanie, príslub zamestnania), ktoré by si on sám alebo v súčinnosti so záujmovým združením, vytvoril.

25. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť záujmového združenia, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.